

1. Procedeu de armare orizontală a zidăriei din piatră, care include utilizarea armăturii executate în formă de plasă cu ochiuri dreptunghiulare și amplasarea acestora cu un interval de cel mult 40 cm pe înălțimea zidăriei, caracterizat prin aceea că plasa conține niște bare, de același diametru, drepte și unele îndoite în formă de meandru dreptunghiular, unite între ele, amplasate într-un plan, totodată în fiecare nivel al zidăriei, plasele se amplasează în pereche, cu barele îndoite în interiorul peretelui, iar distanța de la bara dreaptă până la marginea corespunzătoare a peretelui constituie 1...4 cm.
2. Procedeu, conform revendicării 1, caracterizat prin aceea că plasa se utilizează cu barele executate aplatizate, cu raportul grosimii barei la lățimea ei în limitele 1:2 ... 1:4.